

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r16617564244,OKONIEWSKI-Wincenty.html>
2023-06-08, 09:27

OKONIEWSKI Wincenty

Osoba

OKONIEWSKI Wincenty

Urodzony

1894

Zmarł

1979

Opis

powstaniec wielkopolski. Ur. 17 marca 1894 r. w Dąbrowie pow. Wągrowiec, w rodzinie rolnika Józefa i Marii z domu Harmacińska. Posiadał wykształcenie handlowe. W 1916 r. powołany został do armii pruskiej, wysłany na front zachodni; uczestniczył w bitwie pod Verdun. Po przyjeździe na urlop w grudniu 1918 r. ochotniczo wstąpił do oddziałów powstańczych.

Od 30 grudnia 1918 r. do 11 kwietnia 1919 brał udział w walkach z Niemcami pod Parkowem, Nową Wsią i Łabiszynem; dowódca oddziału był por. Dratwiński. Później w oddziale Stefana Kubiaka z Damasławka pow. Wągrowiec na froncie północnym (12. 04. 1919 - 7.08 1919) uczestniczył w walkach o Damasławek, Żnin, Wapno, Kcynię i Szubin. Ponieważ w armii pruskiej uzyskał kwalifikacje telegrafisty, w wyzwolanych miejscowościach organizował łączność. Później uczestniczył w wojnie Polsko - bolszewickiej. Po demobilizacji, od 1921 r. podjął pracę zawodową w firmie L. Buchholz w Bydgoszczy (fabryka skór), gdzie był zatrudniony do grudnia 1939 r.

Następnie, wraz z rodziną wysiedlony przez hitlerowców do Generalnej Guberni (Jędrzejów woj. Kieleckie). Prowadził tam sklep przydziałowych skór i obuwia, sprzedawanych na kartki za obowiązkowe odstawy płodów rolnych. W marcu 1945 r. wrócił do Poznania, następnie wyjechał do Bydgoszczy i podjął pracę w Fabryce Skór (dawnej fabryce Buchholza); po kilku miesiącach wrócił do Poznania i wraz ze współnikami założył sklep branży skórzanej, który został zlikwidowany wskutek nakładanych domiarów podatkowych przez Urząd Skarbowy (walka z tzw. „prywatną inicjatywą”). Później pracował w Związku Branżowym Spółdzielni Pracy w Poznaniu.

Z powodu pogarszającego się stanu zdrowia, i utraty słuchu (wynik odniesionej rany głowy w czasie I wojny światowej), w 1955 r. przeszedł na rentę inwalidzką. Zmarł w Poznaniu i został pochowany na cm. górczyńskim. Odznaczony był Krzyżem Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym. Od 1930 r. żonaty z Emilią Straszewską, miał córkę Janinę (ur. 1931, inż. rolnik).

Bibliografia

M. Tomkowiak, Okoniewski Wincenty (1894-1979), (w:) Powstańcy Wielkopolscy. Biogramy uczestników Powstania Wielkopolskiego 1918-1919, red. B. Polak, T. I, Poznań 2005, s. 140-141.

Autor wpisu

Malwina Tomkowiak